

Várpalotai

BÁNYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PÁRTBIZOTTSAGÁNAK LAPJA

Üdvözöljük a Beszálló-akna dolgozóit a január havi tervteljesítésük alkalmából

VI. évfolyam — 4. szám.

ÁRA 30 FILLER

Péntek, 1956. január 27.

A szocialista mozgalmak és a szakszervezet

Üzemi bizottságaink fő feladatát kell, hogy képezze a munkaverseny szervezése és a jól bevált mozgalmak újjáélesztése és állandó élővé tétele. Varga Gyula elvtárs, a Szakszervezet Területi Bizottsága elnökének szavait idézzük, melyet az elmúlt év végén feladatként szabott meg üzemi bizottságaink felé.

A januári versenyszervezés során üzemi bizottságaink egyrésze jól felhasználta azokat a javaslatokat, amelyeket Varga elvtárs adott. A Ferenc-bányán 559-en tettek vállalatot. Ezek közül 250 szénen dolgozó vándor. Történtek felajánlások az új bányászokkal való foglalkozás terén, összesen 21 vándor veit maga mellé új dolgozót. A szállító brigádok az 1000 csillós mozgalomban való részvétellel veszik ki részüket a versenyből, míg a gépkezelők a munkahely rendbehozásával, a gépek gondozásával segítik a termelést. A Beszálló-aknánál nagyjából ugyanezek a vállalatok lettek végrehajtva, természetesen a létszámtól függően. Valamivel jobb az arány a raboltia újbóli felhasználására tett vállalatoknál.

Ezeknek az adatoknak az ismeretében úgy néz ki a helyzet, mint ahol a verseny és a szocialista mozgalmak jobban mennek. Valójában a megszervezés nem volt rossz és a szakszervezet munkája főleg Ferenc- és Beszálló-aknán széleskörűen felültele azokat a feladatokat, amik a tervteljesítés, az önköltség csökkentés és a termelékenység emeléséért előtérben állnak. Azonban a kezdeti lendületet nem követte további munka. Megírtuk, mennyivel több új dolgozó hagyja el a bányát, mint amennyit felveszünk. Ennek az oka, az új bányászokkal való lélekletlen foglalkozás. A szakszervezet aktívái, vezetői nem tudatosítják eléggé, hogy új bányászokat foglalkozni nemcsak megfizető feladat, hanem anyagi előnyökkel is jár. Hiszen az a bányász, aki három hónapig eredményesen tanít új dolgozót, a fizetésének 5 százalékát kapja jutalmul. Eppen a felvilágosítás hiánya következtében aránylag kevés az új bányászt betanító vándorok száma.

Az önköltség csökkentő mozgalmak során a Ferenc-bánya 250 szénen dolgozó vándora felajánlást tett, hogy január hónapban 130 darab raboltit vesznek ki a fejtésből. Egy vándorra majdnem egy fél raboltia jut, vagyis azt mutatja ez a vállalat, hogy itt csak gépiesen lettek aláírva az ívek, mert nem lett eléggé megvitattva, hogy mit jelent a fával való takarékoskodás, mint a legdrágább importanyag. Ez is a szakszervezeti felvilágosító munka hiányát mutatja.

Igen nagy hiányossága a vállalatoknak, hogy egyetlen bányamező sem foglalkozik az új technika megvalósításával az újításal. Nyilvánvalóan látszik, hogy a szakszervezeti feladatok közül ez teljesen hiányzik, vagyis a szakszervezet nem érzi magáénak az új technika előbbrevételét, nem segíti az újítást nem indít mozgalmat az újítások megvalósítására. Ez talán egyik legnagyobb hiányossága a szakszervezeti munkának, mert az 1956-os évben előtérbe állt megnövekedett feladatok egyik legfőbb végrehajtója az új

technika az új eljárások, új fejtési módszerek bevezetése lesz.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy milyen fontos a szocialista mozgalmak vitele a tervteljesítésben. A kezdet, mint mondtuk, nem volt rossz. Azonban a szakszervezet elmulasztja az ellenőrző munkát, a mindennapos meggyőző munkát, a mozgalomban résztvevők lebeszélését. És ezért ezek a szocialista mozgalmak csak kevésbé érik el azt a célt, amit kitűznek.

A verseny szervezésében, a szocialista munkaverseny egyik feltétele a munkahelyi váltás. Jelentős váltások történtek valamennyi bányánkban. Vannak is eredmények, ennek ellenére még mindig igen nagy azoknak a száma, akik elhagyják korábbi munkahelyüket, akik nem várják be a váltást, és akik miatt a munkahelyükön változó vándorok nem tudják idejében megkezdni a szelést, hiszen nincs, aki a szelést kiszállítsa. Ezekkel a dolgozókkal nem foglalkozik eléggé a szakszervezet, nem győzi meg őket helytelen magatartásukról, nem emlékezteti arra ezeket a későbbjüket, vagy korán elmenőket, hogy mit ígérték, mire tettek vállalatot, és hogy bevezetés ember betartja azt, amit aláírásával is megígért.

A szakszervezeti vezetőknek tudomásul kell venni, hogy a szocialista mozgalmak állandósága mindennapi feladatot jelent. Nem elég csak vállalatot tételni, aláírni a felajánlási lapot, hanem mindennapos meggyőző munkára van szükség, meg kell hozni olyan meggyőző munkát, amely megmutatja a vándornak mit jelent a saját életében, ha takarékoskodik a fával, ha jobban kihasználja a munkaidőt, ha a tervnél több csille szelést termel, hogyan kapja ezt vissza pénzben, hogyan lesz jobb az élete. Ugyanígy meg kell mutatni a szelést végző dolgozóknak, a gépkezelőknek azokat az előnyöket, amelyek a szocialista mozgalmak betartásán keresztül érik. És ismételtel mondjuk, sokkal, de sokkal nagyobb munkát kell fektetni az új mozgalom fellendítésére az új technika legfontosabb segítőjére.

Súlyos elmaradások vannak a szakszervezet munkájában a szocialista mozgalmak terén. Van tennivaló bőven. Azonban bármilyen nagyok a feladatok, mindezt el lehet végezni akkor, ha a szakszervezet aktívái, vezetői sokkal sürűbben beszélgetnek a bányászokkal, mint ahogy mostanában teszik. Ha nemcsak azt figyelik, hogy mennyi csille jön ki a bányából, hanem azt is, hogyan jön ki az a csille.

A januári tervteljesítésben súlyos elmaradásunk van. Joggal követeljük tőlünk az ország dolgozóitól, hogy teljesítjük tervünket, mint ahogyan a többi tervteljesítő teszi. Ezt pedig csak úgy tudjuk végrehajtani, ha a szakszervezet segíteni fog a szocialista mozgalmak, az új bányász nevelése az újítási mozgalom, takarékosági, önköltség csökkentési, s termelékenység emelési mozgalmak bevezetésével. Ennek a munkának előfeltétele a dolgozókkal való mindennapos foglalkozás, a felvilágosító munka.

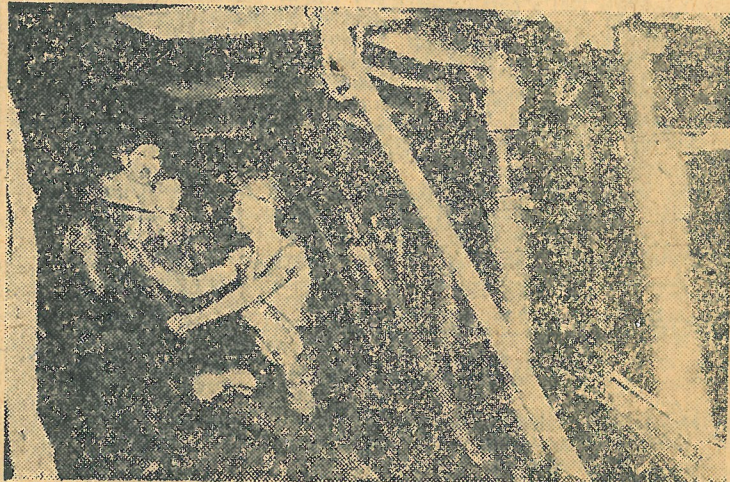
Az új technika diadala!

Nagy eseményről számolhatunk be. A Várpalotai Szénbányászati Tröszt Ernő-bányájában mint már írtuk, 20 méteres fronton az elmúlt héten megkezdtek a páncélpajzsos biztosítással való kísérletezést. Az eredmények fényes sikert hoztak, és amittől a szakértők éppen a legjobban féltek — a mozgatás oldódott meg a legjobban.

A kísérletezést műszakiak vezetése mellett a Vándorok Intézet legjobbjai végezték. A pajzsos rendszer tervezője, Bélafi elvtárs is állandóan lent tartózkodott a bányában.

Hatalmas érdeklődés előzte meg 19-én délelőtt a kísérlet első bemutatóját. Különösen magasra hágott az izgalom, amikor a 20 méteres hosszú páncélsort a vágatokban elhelyezett villák, drótkötél segítségével mozgatni kezdték. Nem volt ok izgalomra, minden úgy ment, mint a karikacsapás. Az első mozgatásnál 50 cm-t haladt előre a pajzsos, sem egészen egy perc alatt. Ez óriási siker. Ugyanezen éjjel a biztosítási rendszer újabb huzásra 70 cm-t haladt előre minden zökkenő nélkül.

A kísérleti idő alatt 3 métert mozogott előre a biztosítás. Ezalatt

az idő alatt frontfejtésre fát nem használtak, a kaparót nem kellett szétszedni, átszerelésre. Igen nagyra kell értékelni azt a hatalmas eseményt, amit a páncélpajzsos fejtés bevezetése jelent. Elsősorban hatalmas fa megtakarítás van, ami népgazdaságunknak komoly segítség. Másrészt emelkedik a termelékenység, hiszen az eddig szerelésre pazarolt

időt széntermelésre lehet fordítani. Több szén jön ki a bányából, többet keres a bányász. A kísérletek sikere örömmel tölti el minden várpalotai bányászt és műszaki vezetőt. A napokban kiserlelik a pajzsos és kisebb módosításokat végeznek rajta. A módosítások után teljes erővel megindulnak a továbbfejlesztési munkák.

A munkaidő kihasználásával 89 százalékról 130-ra küzdöttek fel magukat

— Ne búsulj Andris! Hidd el nekem, másképpen lesz januárban — vigasztalagta öccsét Varga István a decemberi esteiken, amikor munka után kissé lázadtin hazatérték a bányából. De rem egyszer munka közben is szólt, ha látta, hogy kelleltlenül emeli a szelést feltápat, vagy mintha az után sétálna, olyan lassan és könnyelműen megy fáért. Tudja, hogy gyengébb idegzetű fiú, mint ő, meg hogy, baj van az akaratáról is — könnyen feladja a reményt. — Elfordult máskor is, hogy valami hosszú időre kedvét szegte, ilyenkor bizalommal paraszolta fájdalomát, s ő mindig testvéri szeretettel, megértéssel viseltette iránta. Az akkori kedvetlenség, szótlanúság és a munkakövé elvesztését, amit a rossz bányára, a 100 százalékon aluli teljesítmény, meg a kevés kereset okozott, korántsem látta olyan tragikusnak, mint öccse. Őt is bántotta a 89 százalék, de nem keserítette el, hanem arra sarkallta, hogy mielőbb megkeresse a magasabb teljesítmény eléréséhez vezető utat. Napokon át kutatta, hol követték el a hibát, hogyan lehetne szervezettebbé tenni a munkát.

— A munkaidő minden percét kihasználjuk, a szerelést nem tudjuk módosítani. — Így kísért végig gondolatban, minden munkafolyamatot, s amikor megállapította, hogy kaparóállás miatt sok az elvesztett idő, mindjárt az elgondolás is megszületett agyában, hogyan lehet csökkenteni, de Andris-sal nem közölte.

A következő nap nekivetkezve, nagy erővel vágta a szelést, egyszerűen csak arra lett figyelmes, hogy csöndesebb a front. Megállt a kaparó. Lábhoz eresztette csakányát, aztán odaszállt öccsének:

— Andris, eredj jáért! — Hangja utasító volt.

— Te nem jössz? — kérdezte öccse, mielőtt elindult.

— Nem csak eredj, aztán siess vissza. — Biztatta, s amint elindult, ő tovább fejtette a szelést. Andris hosszabb és rövidebb fadarabokkal a vállán tért vissza.

— Dobb le, aztán fordulj meg egyszer — szólt felé bátyja, miközben csakányával a lefejtett szelést rendezgette.

Andris ismét elindult és ismét visszatért, s utközbén bátyja szokatlan viselkedésén gondolkodott. Mások ugyanis együtt szoktak fáért menni s csak akkor kezdett a fejtéshez, amikor a kaparó megindult. Most meg, emint odapillantott, látta, hogy tekintélyes mennyiségű szén van a kaparó mellett.

A biztosításhoz már minden szükséges fát behozott a frontra, de a kaparó még mindig állt.

— Gyere segíts te is — szólította Pista öccsét, s amíg a kész-

lelet fejtették, elmondta Andrisnak, hogy ezennél mindig így fognak dolgozni.

— Te bekészítetted a fát, én fejték. Közösben lapátolunk, aztán ha ismét megáll a kaparó, akkor közösen biztosítunk — foglalta össze röviden.

Andrisnak már az első nap megtetszett az új módszer, s mihamar visszanyerte munkakövéét. Három hét múlva látta, hogy túllépték nemcsak a 89, hanem a 99, majd a 110 százalékot is, és visszacsúsztak nélkül haladnak tovább felfelé, akkor fektűt csak igazán neki a munkának.

Januárban új, magasabb eredményeket érnek el a Ferenc-bányán: 48-as frontján dolgozó Varga testvérek. Hogy hol fog tetőpontot érni teljesítményük, a 150 vagy a 160 százaléknál-e, azt nehéz lenne meghatározni. Tény az, hogy jelenleg 128,3 százalékot teljesítenek, s ahogyan a 89 százalékról idáig felküzdöttek magukat, úgy a 150—160 százalékig is eljuthatnak.

Nagy megtakarítás érhető el!

A péti gyár részére havonta átlagban 825 vagon szelést szállítunk. Ez a szénmennyiség vagonokban kerül szállításra és havonta 84975 forintba kerül. Az a véleményem, hogy ezt a szállítási módot mielőbb meg kell szüntetni, mert van rá lehetőség, hogy egyszerűbben és olcsóbban kapja meg Pét a szükséges szelést.

Itt nálunk, az osztályozó, csúzdarendszer átvezetésével meg tudjuk oldani, hogy a vagonokba kerülő szén abba a tároló tartályba kerüljön, ahonnan kötélpályán keresztül eljuthatna Pétre. Ez a megoldás olcsóbb, mentesítené a pétiéket a vagonrakás nehézségeitől, a gyakori vagonállás költségeinek kifizetésétől, több vagon jutna a mi bányánk szénének elszállítására is. Javasolom műszaki osztályunk felé, hogy a csúzdarendszert vezesse be, havonta igen nagy megtakarítást jelentene.

György János szénzállítási irányító.